

Nói Chuyện Cùng Ba

Đất nước mình, ngộ quá phải không ba
Tiền đi vay, mà xài sang như thượng đế
Tiền đầu tư, đua nhau cùng chôm chĩa
Tiền thuế dân, xài như thể tiền chùa.
Đất nước mình, lãnh đạo sướng như vua
Mua bán dù ô, vàng đô nhiều hơn chúa
Sáng xe đón, chiều đưa về muôn thừa
Vẽ công trình, lấy tiền của chia nhau.
Đất nước mình rồi biết sẽ về đâu
Cứ đập cứ xây, xây rồi bỏ đó
Vừa xây xong, đã mất tiền tu sửa
Chất lượng tồi, là đổ lỗi thiên nhiên
Đất nước mình, giờ lắm kẻ khùng điên
Đứng trước dân, nói không cần suy nghĩ
Hàm giáo sư, hay văn bằng tiến sĩ
Mà nói năng như mất trí tâm thần
Đất nước này, miệng cứ nói của dân
Kẻ ngu tham, tranh nhau làm đầy tớ
Dân làm chủ, mà đói nghèo muôn thừa
Công bộc dân, nhè đầu cổ dân ngồi
Đất nước mình, giờ buồn lắm ba ơi
Quan với dân, mỗi người quay mỗi hướng
Dân còng lưng, nuôi quan đòi sung sướng
Quan coi dân, như phản động địch thù.
Đất nước mình, ngày tháng tám mùa thu
Năm bốn lăm, dương cao cờ phấp phới
Trước thực dân, đã đứng lên đồng khởi
Để khai sinh, nền dân chủ cộng hòa.
Đó chính là, tên nước Việt Nam ta
Nước Việt Nam, trẻ trung nền dân chủ
Dân nô nức, tự do quyền bầu cử
Quốc hội đầu(1946), mới thực sự của dân
Đất nước mình, sau đại thắng mùa xuân

Bắc, trung, nam giang sơn liền một mối
Và tên nước, cũng đổi thành tên mới
Ôi cái tên, đi chẳng tới bao giờ.
Cứ xây hoài, xây mãi tỉnh hay mơ
Mấy chục năm, vẫn thời kì quá độ
Cả đông âu, đang xây thì sụp đổ
Việt Nam ta, sao vẫn cứ xây hoài.
Định hướng này, con biết hiểu sao đây
Nếu tươi đẹp, sao đói nghèo mãi vậy
Nếu ưu việt, sao Liên Xô bỏ đấy
Có hay chăng, một chủ nghĩa thiên đường.
Đất nước mình, trải bao cảnh tai ương
Hỏi vì đâu, ba biết mà không nói
Không dám nói, hay ba chờ cơ hội
Chỉ làm người, tử tế lúc về hưu.

Thơ LÊ HỒNG QUÂN

Bài thơ rất hay , rất thực tế với thực tại của đất nước , đã lâu lắm rồi hôm nay có người nhắc lại , đọc và suy ngẫm để xót xa cho đất nước và người dân nước Việt yêu dấu 🥺❤️